

رێوار ئاودانان
گوڵەم سوور

گوڵدەم سوور

(شکوفەی سُرخ)

* هایکۆوەل گەریلایی *

گوڵدەم سور

ریٚوار ئاودانان

ناسنامەیٚ پرتووک

ناو: گوڵدەم سۆر

کوومە هایکۆەل گریلاییی

وە کوردیی خوارین: پاڵەیی (فەیلی)، کەڵهوڕی، لەکی

بڤەش: رێوار ئاودانان

بەرگسازی: زاگرۆس مانی

بڵاوگە: چیا

یەکم چاپ: ١٣٩٨ هەتاوی / ٢٧١٩ کوردی

◊* * *◊

مشخصات کتاب

عنوان: شکوفەی سُرخ

مجموعه هایکوهای دوزبانەی کُردی ـ فارسی

شاعر: ریوار آبدانان

طراحی جلد: زاگرس مانی

انتشارات: چیا

چاپ نخست: ١٣٩٨ خورشیدی / ٢٧١٩ کُردی

پێشکەش ڤە هەڤاڵەم

گوڵدەمەل سۆرێ ک ڤە هەر زەردەخەنە، مزگانا یەتن ڤهار دن

❋

تقدیم به رفقایم

شکوفه‌های سرخی که با هر لبخند، مژده‌ی آمدن بهار می‌دهند

١

شەو چیا...

گوڵئاسارەی ئەڵ پیلای هەڤاڵی

ریمای تاریکی

* * *

شبِ کوهستان...

شبتابی بر کفشِ رفیقی

راهنمایِ تاریکی

٢

ئەڤ دمایێ ڤارۆ

هەفت گەریلا ئەڵ بنارێ ــ

تیل سەوزسوۆر

* * *

پس از باران

هفت گریلا بر شیبِ کوه ــ

رنگین‌کمان

٣

کرێڤەێ سەخت...

ڤە دەمتەقەێ خێیاڵ خوەم

تا سەرکڵاوەێ دیر

* * *

کولاکِ سخت...

گرم گفتگو در رؤیایِ خود

تا قلّەی دور

۴

بچڕ سەیّرە!

ئەژ بەرف ئی ملە بگواریّمن

دەیّ خاکەلیّڤەو

***

بخوان سُهره!

از برفِ این گردنه گذر کنیم

دیگر سرآغازِ بهار است

۵

ڤەرەو سەرچەوەیٚ چەم؛

کەفتنە ئەڵ شوون چوار گەریلا

چەن مای کوچکڵەیٚ سێیا

***

رو به سرچشمه‌ی رود؛

راه افتاده‌اند دنبالِ چهار چریک

چند ماهی سیاهِ کوچولو

٦

چ ئازا گوارِیای

ئەژ ئاخڵەیٚ تانکەلۆٚ

کەپوو!

* * *

چه دلیرانه گذشتی

از چنبرەی تانک‌هایشان

قاصدک!

٧

"شاگه هەڤاڵ"!

تا ڤتم، جاوەڵجا گوڵدەم ڤاری

ئەژ بنجک و دار

* * *

«درود رفیق»!

تا گفتم، بی‌درنگ شکوفه بارید

از بوته و درخت

٨

تەریکیی شەو...

دەوره ک "ئاپۆ" ئەژەیٚ کل کرد

هەیٚگوا گوڵ بەیٚان

* * *

تاریکیِ شب...

آنجایی که «آپو» گذشت

گویی سپیده‌دم

٩

شەق ئەڤرین...

دڤ هەڤاڵ، نیشتنە ڤە دەمتەڤە

ئەڵ رووژنایێ یەکتر

* * *

شبِ ابری...

دو رفیق، گرم گفتگو نشستەاند

در روشنایِ هم

١٠

مزڵگەیٚ گەریلا:

بۆن سەر، تریسکەیٚ ئاسارەل

خوار، تەنیا وازەن

*****

اُتراقگاهِ گریلا:

بالای سر، سوسویِ ستارەها

پایین، فقط پرتگاه

١١

دەس لاوینەریٚ

ئەڵ گڵکوو شەڕڤانیٚ دە کووبانی؛

هاڵیٚم هەیٚ ڤارۆ

* * *

دستی نوازشگر

بر مزارِ جنگاوری در کوبانی؛

هنوز هم باران

١٢

تو نییەسەت هەڤاڵ...

زەمی، ڤە هزار مۆنگ چواردەیش

رووشن نێیەو دەێ

* * *

تو نیستی رفیق...

زمین با هزار ماهِ کامل هم

روشن نمی‌شود دیگر

١٣

خوەت ئەڤنەشار!

ئی بەرفە یەیڕەنگت کەریٚ ــ

کۆ، رام دنیٚ

* * *

پنهان نشو!

این برف، یکرنگ‌ات می‌کند ــ

کوه یادم می‌دهد

١٤

ڤێنەی هەڤاڵێ...

نیقەڵتووز دۆنە دوو

ئمڕوو

* * *

عکسِ رفیقی...

سرشارِ دیروز می‌شود

امروز

١٥

هنا کرد "هەڤاڵ..."

تا کل چەق دامەق دما

مۆنگ چوارده

* * *

صدا زد «رفیق...»

تا نگاه به پشتِ سر چرخاندم

قرصِ کاملِ ماه

۱۶

دۆکوت شەڤگار

داێمن ئەڵ ئاوەکەێ "سیروان" ـــ

دەس هەڤاڵێ بەڵەمم بی

* * *

نیمه شب

زدیم به آبِ «سیروان» ـــ

دست رفیقی قایقم بود

١٧

ڤە لەڤەخەنەی

وەنەوشەی کاڵی دە ڤیرم

نێیەی هەڤاڵی

* * *

با لبخندی

در ذهنم بنفشه‌ای کاشت

نگاهِ یک رفیق

١٨

لەتێ ئەژ کۆ

ڤە لرەیێ هرووم دەرێ، گرد م

بێ تۆ هەڤاڵ!

* * *

تکّەای از کوه

فرو می‌ریزد با لرزەای، تمامِ من

بی تو رفیق!

١٩

بۆم ناپاڵم...

ئاخ! تەنیا تەڵی سەرێ مەن

ئەژ ئەۆ زلفـدرە

* * *

بمبِ ناپالم...

آه! تنها یک گیرەی سر ماند

از آن گیسوبُلند

٢٠

سەیڵ کە هەڤاڵ!

گرد دارەل، دە رزگ ئێمە

هانە ڤەراوەر تووفان

* * *

بنگر رفیق!

همەی درخت‌ها، در صفِ ما

مقابلِ توفان‌اند

٢١

شیرین خەوێ...

رێیەکەمۆ ئەژ یەک جگا نییە هەڤاڵ!

ڤەوڵاێ مەرگیش

* * *

رؤیایی شیرین...

راه‌مان از هم جدا نیست رفیق!

در آن‌سویِ مرگ نیز

٢٢

دۆتەل شەڕکەر کوردا!

ئەژ کوم ژۆن و ئێش داڵکەلتۆ

چەک سازینە؟

* * *

دخترانِ جنگاور کُردا!

از کدامین درد و رنجِ مادران‌تان

اسلحه ساخته‌اید؟

٢٣

زەردەخەنەی هەڤاڵی...

شنەبای ئەڵکەری، ئەژ شەش لا

تاکوورە ک نەیچم!

* * *

لبخندِ رفیقی...

نسیم می‌وزد، از شش جهت

تا کجاها که نمی‌روم!

٢٤

شەوەزەنگ...

ئەڵی ڕێی ناهەمارە، گووچنگم

دەس ئاواڵێ

* * *

شبِ بی‌ستاره...

در این راهِ ناهموار، عصایم

دستِ رفیقی

٢٥

تریسکەتریسکێ دیر...

ئەی! ئەژ پەرتخ، رەژیدەتر

خود رێیە

*** * ***

سوسویی دور...

آه! زیباتر از مقصد و مقصود

خودِ راه

٢٦

ئگەرد نەسرینەل

ئەژ ژێر بەرف باڵا کەرن

گەریلال

* * *

همراه نسرین‌ها

از زیر برف قد می‌کشند

گریلاها

٢٧

ڤهار سالێ ترەک...

دەورەک "بنەفش" شەهید بی

گوڵ بنەفشەێ

* * *

بهار سالِ بعد...

آنجا که «بنفش» شهید شد

گُل بنفشه‌ای

٢٨

هە دە ڤیرم هەڤاڵ!

هەنێ ئەژ یەکتری دەرڤڕیاێمن

زەردەخەنەێ مۆنگ پەڕی

* * *

خاطرم هست رفیق!

وقتی از همدیگر جدا شدیم

لبخندِ ماه پرید

٢٩

چ نزیکن!

سەرکڵاوان بەرف‌گرتەێ بریقەدار

ئەژ دەرڤەچ گلارەێ هەڤاڵەکەم

* * *

چه نزدیک‌اند!

قلّه‌های برف‌پوشِ درخشان

از دریچه‌ی چشمِ رفیقم

٣٠

زەردەخەنەی هەڤاڵی؛

گوڵپەڕەیلی ئەۆکردەن

داووتیی زەرد

* * *

لبخندِ رفیقی؛

گُلبرگ‌هایش گشوده‌اند

داوودیِ زرد

٣١

دچمه بان یاڵ

ئاهـ! ئەو نوواێ م خوەیاان رەسانن ــ

وەنەوشەیل

* * *

از کوه بالا می‌روم

آه! پیش از من خود را رسانده‌اند ــ

بنفشه‌ها

٣٢

ده ئی رفته

کلوور داربەلییێ لیێزگەمه؛

بیێله بووارێ!

* * *

در این تُندبار

تنەی توخالیِ بلوطی سرپناهم؛

بُگذار ببارد!

٣٣

بیٚ مۆنگ

ئەڵەو پێچەڵپێچ تیلەڕێیە؛

ڤیرم رووشن

* * *

بی ماه

در آن پیچوخمِ باریکەراه؛

ذهنم روشن

٣٤

ئای! هەڤاڵ

ناو ئەو ئەڵکردنەلە گردۆ، تو

ناو ئی هەمکە پژارەلە، م

* * *

آه! رفیق

نام همه‌ی آن وزیدن‌ها، تو

نام این‌همه غم‌ها، من

٣٥

دە پەنا بنجک گوڵکردەێ

لیل تفەنگ گرتمە ڤەرەڤ ئەڤ لا

ک دڕکەل ڤەر کردنە ئەڵەێ

* * *

در پناهِ بوتەای شکوفان

لولەی تفنگ به آن سمتی گرفتەام

که خارها رو به آنجا

٣٦

دمایٚ بایەڕووە

دەناو ئی باخە مەنێیە گوڵدەمیٚ؟

ئای! زەردەخەنەیٚ هەڤاڵیٚ

* * *

پس از توفان

در این باغ مانده شکوفه‌ای؟

آه! لبخندِ رفیقی

٣٧

لێڵە دا

گژەی گژەباێیش کپیا؛

هەنیٚ گەریلا جمیا

* * *

هنگام گُرگ‌ومیش

صدای تُندبادِ خزان هم آرام گرفت؛

گریلا که راه افتاد

٣٨

رزگێ گەریلا

ئەژ ناو بەرفەل گواریا

شوون زەردەخەنەێ

* * *

ستونی گریلا

گذشت از میانِ برف‌ها

ردّ لبخندش

٣٩

تاویاێن بەرف...

پێلاێ سۆر هەڤاڵێ کردمەۆ دی

بتەۆ، تا گۆم دماینێ

* * *

آب‌شدنِ برف‌ها...

کفش قرمزِ رفیقی را یافتم

استوار، تا آخرین قدم

۴۰

رەنگین بین رنوو!

تا ڤەختێ هرووم نەڤردوێین

ڤە سەر هەڤاڵەلم

* * *

زیبا بودی بهمن!

تا وقتی فرو نریخته بودی

بر سرِ رفقایم

۴۱

رنگەی ڤارۆ ئەڵ دوواری

هەڤاڵی، ڤە ملپێچەکەی خوەی

پێچنی زەم هەڤاڵی

* * *

آوایِ باران بر سیاه‌چادر

با شال گردنِ خویش، رفیقی

می‌بندد زخمِ رفیقی را

۴۲

گرمەگرم تووپ

نێیەێ هەر هەڤاڵ، سەنگەرێ

ڤەر ئەڤیتر

* * *

صدای انفجارِ توپ

نگاه هر رفیق، سنگری

برای دیگری

٤٣

ئەڵ تەریک‌ترین رێ

هوچ ڤەرزێ گوم نەیکەرم ــ

زەردەخەنەێ هەڤاڵم هەس

* * *

در تاریک‌ترین راه

گم نمی‌کنم هیچ فصلی را ــ

لبخندِ رفیقم هست

۴۴

هەڤالێ چی،

نەیڤەچێ تا پرچەلێ

هە دەناو بەرف

*   *   *

رفیقی رفت،

نیِ نورُستەای تا کاکُل‌اش

در برف

۴۵

کل دمەق دما

گوڵدەمەل، شەقنمینن هاڵێم هەیٚ

دەقرەک هەڤاڵەلم هووسیانە

* * *

می‌نگرم به پشتِ سر

شکوفەها، هنوز هم شبنم‌آلودند

آنجا که رفقایم ایستاده‌اند

۴۶

"دەق دەرڤەن قیلە

بێلە تا رێیەکەت رووشن بکەرم."

مانگ ڤەگەریلا ڤت

* * *

«در آن درّەی ژرف

بگذار تا روشن کنم راهت.»

بە گریلا گفت مهتاب

۴۷

دمایٚ شەڕ...

ئەڵ رووشنایٚ مۆنگ کەل

یەکیٚ ئەژ هەڤاڵەل، کەم

* * *

پس از نبرد...

در نور ماهِ لب‌پریده

یکی از رفقا، کم

٤٨

مەودایێ نییە

دە ناون من و هەڤاڵەکەم، بێجەژ

سەنگ گلکووەیێ

* * *

فاصله‌ای نیست

میان من و رفیقم، جز

سنگِ مزارش

٤٩

سەردە ڤا...

زەردەخەنەیٚ گەریلا

تەنیا هانا

* * *

باد سردِ پاییزی...

لبخندِ گریلا

تنها پناه

٥٠

قازقوڵنگەل

ها ئەژەڤ ملە گوارن ک گەریلا

شەڤەکی رچێ ئشکەن

* * *

عبورِ دُرناها

از همان گردنەی پُربرفی که گریلا

صبح، راهِ تازەای در آن گشود

٥١

بنار قەندیل...

دەورەک تاویایە بەرف

گڵکوو گەریلایکە

* * *

دامنەی قندیل...

آنجایی کە برف‌ها آب شدە

مزارِ یک گریلا

٥٢

بەژن و باڵای کۆ

ڤە یەکگل هەڵاڵەبرمەو

ئەڵسەر تەرم شەهید

***

قد و قامتِ کوه

یکباره لالەی واژگون است

بر سر پیکرِ شهید

٥٣

له درێژیی تۆلەڕێ

بێ وچان وەگەرد گەریلا

مانگ

* * *

در طولِ کورەراه

بی‌وقفه همراهِ گریلا

ماه

٥٤

دۆتەل چیا

زیتر ئەژ کەلەوا ئەڵکەرن

ڤە بووخوەش مزگانا

* * *

دخترانِ کوهستان

زودتر از بادِ بهار می‌وزند

با عطرِ مژده‌ها

٥٥

پایزەشەو

ئەڵ ئەو ئاهەڕایێک ڤەیێ چینە، هەڤاڵ!

کەڵمەسەل هانە خەڤەر

* * *

شبِ پاییزی

بر آن راهِ دشواری که رفته‌ای، رفیق!

بیدارند گُل‌های حسرت

٥٦

ئەڵ یەیۆ شۆ کڵاشنیکۆفیۆ

ئەڵ ئەو شۆنیۆ پەرپریکیۆ ـ

ژنە گەریلایۆ کوردیۆ!

* * *

بر یک شانه کلاشنیکف

بر شانه‌ی دیگرش پروانه‌ای ـ

چریکِ زنِ کُردی!

٥٧

تریسکەی گوڵهەساره

ئەڵکەنیا ئەژ سێیاتیی دەورگردی؛

رێوار رێگەی دیرم

* * *

سوسوی شبتاب

کَنده شد از سیاهیِ پیرامونش؛

مسافرِ راهِ دورم

٥٨

ـ کوورا دچی جەنگاوەر؟

ـ دەقورەک ئاولەفاو دچوو

* * *

ـ کجا می‌روی جنگاور؟

ـ آنجا که سیلاب می‌رود

٥٩

ـ ئەژ کووچ دماین، کێ گل‌ناورد؟

ـ قازقوڵنگەل، سێ‌پریسکەل... ئاخ! یاران

* * *

ـ چه کسی بازنگشت از آخرین هجرت؟

ـ دُرناها، پرستوها... آه! یاران

٦٠

ئیلا کۆ، ئەولا کۆ

مانگ ژە کام پەلەڕێ هەڵات

ئەڵ زمگەێ گەریلا؟

* * *

این سو کوه، آن سو کوه

از کدامین باریکه‌راه بردَمید ماه

بر پناهگاهِ زمستانیِ گریلا؟

٦١

ئاهەڕا بنار زاگرۆس

نوقم بەرف، دەرێکەمۆ ڤەرەق نووا

مزگانا گوڵدەم سوِر

* * *

کورەراهِ سختِ زاگرس

غرقه در برف، به پیش می‌بَرَد ما را

مژدەی شکوفەی سُرخ

٦٢

هەڤاڵێ هەنین

دەس ئەرم شەکنێ ئەژ دیر ـــ

دەێرە دار، گوڵدەم ڤارنێ!

*** * ***

رفیقِ نورچشمی

دست تکان می‌دهد برایم از دورـــ

اینجا درخت، شکوفه می‌بارد!

٦٣

دمایٚ بمڤارۆ...

چوار گوڵ سۆر، ئەڵ پەڕەیٚ بەرف

رۆمان "ڤهار زیڕەس"

* * *

بعدِ بمباران...

چهار گُل‌سرخ، بر صفحه‌ی برف

رُمان «بهارِ زودرس»

٦٤

مانگ چی وساڵیش...

کاڵەو نەڤی دە ڤیرم، زەردەخەنەیۆ هەڤاڵێ

دمایۆ چیین

* * *

ماه رفت و سال هم...

کم‌رنگ نشد در خاطرم، لبخندِ رفیقی

پس از رفتن

٦٥

ئەگەرد ئڵاتن خوەر

ئەڵ مزڵگەێ شەوانەم، همساێ:

گوڵ هێرووێ!

* * *

با طلوعِ خورشید

در اُتراقگاهِ شبانه‌ام، همسایه‌ای:

یک گُل خطمی!

٦٦

فێر بکە!

دە رووهڵات، ریشە کوتیایێە

سایێ ئەڵ رووئاڤا

* * *

نگاه کُن!

در شرق، ریشه دوانده

سایه‌اش بر غرب

دما نێیە

ئەڵ ئێڤارەێ پایزەڕووێ ـ

لەشێ خەڵتان خین

* * *

واپسین نگاه

به غروبِ یک روزِ پاییزی ـ

پیکرش غرقه در خون

٦٨

ئشنەوێمن

ئەژ تلیلیی داڵک شەهیدێ،

گرد قسەل نەڤتەێ

* * *

می‌شنویم

از هلهله‌ی مادرِ شهیدی،

همه‌ی نگفته‌هایش

٦٩

لێزمەیٚ ڤارۆ...

ئمکە لێزگەیٚ چەن مەلیچک

زمگەیٚ گەریلا

* * *

رگبارِ باران...

اکنون آشیانەی چند گنجشک

پناهگاهِ زمستانیِ گریلا

٧٠

ئەژ نوو ڤهار؛

یاڵ درایێ ئەژ ناو تەم

م ئەژ خەم

* * *

باز بهار؛

قلّه بیرون می‌شود از مِه

من از غم

٧١

کڵاشەل دڕیایە...

دە رێیە دژوارەکەیٚ شاخ

ختیمتییم دیٚ، شنەبایٚ

****

گیوەهایِ پارە...

در سخت راهِ کوهستان

نسیم، قلقلکم میدهد

٧٢

چەپەیٚ گوڵ نەرگس

شەکەتیی کۆگەردی ئەژ لەشم سڕی ـ

لەۊەخەنەیٚ ئاواڵەلم

* * *

دستەگُلِ نرگس

خستگیِ کوەپیمایی از تنم زدود ـ

لبخندِ رفقایِ همقطارم

٧٣

وچۆنێ ئەڵ بنار قەندیل؛

یەکەو گرتن زەردەخەنەێ مۆنگ و گەریلا

دەناو کەنیلکێ

* * *

درنگی بر دامنەی قندیل؛

همنشینیِ لبخندِ ماه و گریلا

در چشمەای کوچک

۷۴

قسەێ کەری هەڤاڵ...

بنجکێ گوڵ گرێ

دەی هشکەساڵە!

* * *

حرفی می‌زنی رفیق...

بوته‌ای گُل می‌دهد

در این خشکسال!

٧٥

تاریکەشەو...

خوڕەی چەم لێڵی

تەنیا چراخم

* * *

شبِ تاریک...

صدای رودی گل‌آلود

تنها چراغم

٧٦

دووازە گەریلا...

ئەڵ بەرف بنار داڵاهوو

یەێ شوون پا

* * *

دوازده گریلا...

بر برفِ دامنەی دالاهو

یک ردّپا

٧٧

ڤەرەژ گوڵدەم

مزگانایٚ بهار ڤەم دا؛

گەریلا

* * *

پیش از شکوفه

مژدەی آمدنِ بهارم داد؛

گریلا

٧٨

ئەژ هەر لا گیزەیٚ گولە...

لەوەخەنەیٚ هەڤاڵەل نەیٚلیٚیەق راو

زەمیٚ بڤینم

* * *

نفیرِ گلوله از هر سو...

لبخندِ همقطاران فرصت نمی‌دهد

زخم ببینم

بنەفش بی، یا نەرگس؟

راس دەوره ک رەشەو بی

ئگەرد کەفتن بمێ

* * *

بنفشه بود یا نرگس؟

درست آنجا که سیاه شد

با سقوط بُمب

٨٠

گوڵێ سۆر

ئەڵسەر گڵکووێ بێناو ــ

هێمن خەوسێیە جەنگاوەر

* * *

یک گُل سرخ

بر سر گوری بی‌نام ــ

جنگجو خُفته آرام

٨١

شەکەت نەڤی

ئاسارە ئەژ تریسکەتریسک

خێیاڵم ئەژ باڵا کردن

* * *

خسته نشد

ستاره از سوسو زدن

خیالم از قد کشیدن

٨٢

شکووفەل یەیڕووە؛

تا خوازم یەک یەک بژناسمۆ

هووفەیٚ بایٚ

* * *

شکوفه‌های یک‌روزه؛

تا می‌خواهم یکی‌یکی بشناسم‌شان

هوهویِ باد

٨٣

دڵ قەسیمە ڤەکۆ

تا نەکەفم!

* * *

دل بەکوە بستەام

تا نیُفتم!

٨٤

باڵنەی کووچەر...

گەریلایش، زەمی چی ئاسمۆ

بێکەرخ دۆیینێ

* * *

پرندەی مهاجر...

گریلا هم، زمین را چون آسمان

بی‌مرز می‌بیند

٨٥

پا ئەڵگر!

رێیەکەێ هەردکمۆ پێچەڵپێچە؛

ڤە لیلووپەڕێ ڤتم

* * *

شتاب کُن!

راه هردوی ما پُرپیچ‌وخم است؛

به نیلوفری گفتم

٨٦

کووبانی؛

دمایۆ تارەنن تارماییەل

شەقمۆنگ

* * *

کوبانی؛

بعدِ گریزاندنِ اشباح

شبِ مهتابی

٨٧

ڤەرەژ ئێمە

ئەو ئاسارە بییەسەیۆ ـــ

دمایۆ ئێمەیش

* * *

پیش از ما

بوده آن ستاره ـــ

بعدِ ما نیز

زەمەقیٚ بنەوش...

راس دەق سەنگەرەک ئەژ هەڤاڵیٚ

تەنیا قەڵیٚ پرتاڵ خینین مەن

* * *

زنبقی بنفش...

درست در آن سنگر که از رفیقی

تنها تکّه‌ای لباسِ خونین ماند

٨٩

لەش خینین ئاواڵێک...

شەڤنم ئەڵ گوڵەشەرمووکە نیشتێیە

یا گژنیژەیٚ ئەرەخ؟

***

پیکرِ خونینِ رفیقی...

بر لالەی واژگون، شبنم نشسته

یا دانەهای عرقِ ریز؟

٩٠

سالْەل شەڕ...

چ ئازایْ پیرەق دوون

دالْکەل!

* * *

سال‌هایِ جنگ...

چه زود پیر می‌شوند

مادران!

٩١

س تەقەیْ ئەڵدم یەک...

دەس‌ئەڵنا، ئگەرد دمایین هناس

ڤارشت شکووفەیْ گیْڵاس!

* * *

سه شلیکِ پیاپی...

با کشیدنِ آخرین نَفَس، آغازید

بارشِ شکوفەی گیلاس!

٩٢

دەڕە هەر خێیاڵ

چەک خسێیەو شۆنێ،

تا بمینێ

* * *

اینجا هر رؤیا

اسلحه بر دوش گرفته،

تا بماند

٩٣

ئێرە و پەژارە؟!

ئەڵ ناو کەڵەکەی نیشتمە

همساکەم، ئاسارەزلە

* * *

اینجا و اندوه؟!

نشسته‌ام درون سنگری در کوه

همسایه‌ام، ستاره‌ی صبح

٩٤

ئەڵ سەریاڵ...

تا چەو بڕ کەرێ، تەنیا بەرف

هەڤاڵێ هنا کەرێ: "بەهار"!

* * *

بر ستیغِ کوه...

تا چشم کار می‌کند، تنها برف

رفیقی صدا می‌زند: «بهار»!

٩٥

ئەڵ پەل ئەرخەوان

یەێ شکووفەێ تەنیا،

چنیینێ قەت

* * *

بر شاخەی ارغوان

یک شکوفەی تنها،

چیدنش هرگز

٩٦

دە ناوتوو پەڕەیل یەیٚ گوڵێش

تونم بژییم ــ

ئەر "ڤڵات ئازاد" م بوو

*** * ***

لابلای گُلبرگ‌های یک گُل هم

زیستن می‌توانم ــ

اگر «سرزمین آزادِ» من باشد

٩٧

ده ژێر ڤارۆ

جیک دا یەکم گیایێ گورج؛

زەردەخەنەم!

* * *

زیرِ باران

جوانه زد نخستین گیاهِ چابک؛

لبخندم!

٩٨

زەردەخەنەێ شەڕڤانێ

دە رووژئاڤاێ کوردستان، ئاوردەق خوار

ئاڵا کرژئڵەتەکەێ داعش

* * *

لبخندِ جنگاوری

در روژآوای کُردستان، فرو کشید

پرچمِ عبوسِ داعش را

٩٩

ئەڵ قەیٚ تل گەپیٚ

پیٚشهات گەپتریٚ:

گوڵیٚ!

* * *

بر قامتِ صخرەی بزرگی

بزرگ‌تر حادثەای:

گُلی!

١٠٠

نە باڵ و نە بڵنگییێ،

کەمێ ئەڤین خوازێ

"فڕین!"

* * *

نه بال و نه بلندایی،

اندکی عشق می‌خواهد

«پرواز!»

مجموعه هایکوهای گریلایی

شکوفه‌ی سرخ

ریوار آبدانان

چیا